

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

גליון 77

חג הפסח תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פסח

ואמרתם זבח פסח

בשם הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער זצ"ל, ואמרתם זבח פסח הוא לה', היינו כשאתם רוצים לזבוח את היצר הרע, פס"ח הוא לה', פי' אזי תפסחו ותקפצו אל ה'.

(בית אהרן)

מה העבודה הזאת לכם

הרב המפורסם הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל אמר על פסוק, שוחה עמוקה פי זרות, היינו מי שעושה הפה זר ומתועב, ואפילו מי שהוא אינו רשע ח"ו רק שהוא מרוחק מעבודה והיא זר אצלו נקרא גם כן רשע, וכמאמר בעל מסדר ההגדה, רשע מהו אומר מה העבודה הזאת לכם, היינו שאפילו הוא מרוחק מעבודה ואין לבו שלם בעבודת השי"ת ביראה ואהבה זהו ג"כ רשע, ה' יצילנו.

(בית אהרן)

לי"ט ניסן

כשנתבקש הרב הקדוש ר' אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין בישיבה של מעלה ונגזז ארון אלקים, עשה עליו הספר תלמידו הרב הקדוש מוה"ר שלמה מקארלין זצוק"ל ואמר, הנה רש"י ז"ל כתב על הפסוק, ויתהלך חנוך את האלקים ואיננו כי לקח אותם אלקים, וז"ל, צדיק ה' וקל בדעתו לשוב להרשיע לפיכך מיהר הקב"ה וסילקו והמיתו קודם זמנו. ולכאורה קשה אי ס"ד שקל בדעתו לחזור להיות רשע אלא שהקב"ה חס עליו וסילקו קודם זמנו, א"כ לא היה צריך להעלותו לבחי' גדולה כזו לעשותו מטי"ט שר הפנים לקשור כתרם לקונו וכמה מלאכים נשרפים בהבל פיו כנודע. אלא האמת שאי אפשר לומר ח"ו שהיה קל בדעתו להרשיע חלילה, אכן הכי פירושו שהיה לחנוך עבודה ובחי' רמה כזו שאם היה מדבר עם איזה איש אף בדברים פשוטים ובשגם שלא הוכיח אותו בכל זאת התחיל האיש להרהר בתשובה ולצעוק אל המלך, וכאשר ראה הקב"ה שעל ידי כך יהיה הברור קודם זמנו והקב"ה רצה לעשותו לאט לאט, על כן סילקו הרבה שנים קודם זמנו מן העולם ובא לבחי' גדולה כזו. וזה שכתב רש"י ז"ל צדיק היה וקל בדעתו, מחמת דעתו הרחבה היה נקל לו לפעול על אחרים אף בדיבור חול בעלמא, לשוב להרשיע, שישובו בתשובה על רוע דרכם שלא ירשיעו עוד, ובעבור זה היה מוכרח להיות קץ הברור קודם זמנו, ובכן סילקו ישרש מן העולם.

ואמר על רבו הקדוש שהיה גם כן בבחי' זאת, שזה היה דרכו בקודש בדיבור עם אחד אף דיבור חול הרהרתי תיכף בתשובה וצווח רבי תנו לי תיקון, ולכך סילקו הקב"ה קודם זמנו כי נסתלק בן לי"ו שנה.

(שמע שלמה בשם ספר משי"ה בשם סס"י)

לאחר הסתלקות הרה"ק ר' אהרן הגדול זצ"ל הניח רבינו הר"ר שלמה קארלינער את הסליה על כתפיו ואמר לאנשי שלומו של ר' אהרן הגדול בזה הלשון: בניגם אתם לה' אלקיכם לא תתגודדו לא תעשו אגודות אגודות, ולא תשימו קרחה לשון קרירות, בין עיניכם למת ער איז נאר פאר אייערי אויגין למת אבער ר' אהרן איז ניט קיין מת אויב איהר קאנט פוילין בא זיך ניט טראכטיין פון ר' אהרן הגדול גלייך וויא ער איז גאר אויף דער וועלט ניט גיווען קאן איך זיין בא אייך איין עלטערער.

(ברכת אהרן)

מסכת חיים

לרגל מלאות 250 שנה י"ט ניסן תקל"ב- להסתלקות הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע - רבו ומקרבנו לחסידות של ממשיתו רבינו הקדוש רש"ק זי"ע. נקדיש עתה פרקי חיים ושבבים מרבו הגדול.

תולדותיו של הרה"ק רבי אהרן הגדול, אפופים הוד, בפרק הבא נספר על ימי בראשית אורו הגדול זרח בשנת תצ"ו כאשר נולד לאביו רבי יעקב הנסתר זצ"ל בעקבות מעשה שהיה (ראה בהרחבה מדור 'סיפור מאילנא דחיי') בן זכר ונקרא שמו בישראל, אהרן, הוא רבי אהרן הגדול זכר צדיק וקדוש לברכה זיע"א.

יתום ונסתר

רבינו אחז בפלך אביו. מה הוא נסתר - אף הוא נסתר. מה הוא אינו נבהל מעלבון או מדעת הקהל - אף הוא. כאביו הסתיר את דרכיו. איש לא ידעו בבואו ובצאתו, מה מעשיו וכיצד הוא עובד את קונו. היו שהבחינו בשוטטותו ביערות, מסתובב לידי הנהרות הרבים שהקיפו את העיריה, מבלי לקבל מושג כלשהו על כוונותיו, מחשבותיו ודבקתו בבורא.

כאשר התייתם בגיל צעיר מאד הפך לנטל על הקהל. היחיד שהכיר בו היה רב העיר, והוא דאג עבורו מאד. כאשר היתומים, פרנסוהו מהקופה הכללית, והגבאים היו אלה שדאגו לו למאכל ולמלבוש. פעם נתנו לו מלבוש עליון, אך רבינו חשש מאיסור שעטנז, ומשום כך קרע מעליו את הבד העליון ונשאר לבוש רק בבטנה. (אשרי האיש).

מה מקוה

מקוה מסודר לא היה בעירו, רק באר עמוקה. כדי לטבול בה שלשלו האנשים את עצמם בחבל, תוך שהם מחזיקים בשני קצות החבלים, וכך טובלים במימיו. בגמר הטבילה היו מושכים את החבל הנגדי וכך עולים. רבינו, אף בהיותו צעיר לימים, הקפיד מאד על הטבילה שתהא בלי חציצה, הוא הרפה מהאחיזה בחבלים, וכאשר סיים את הטבילה נבצר ממנו לעלות למעלה. כיוון שכך, היה נשאר בבור עד שמישהו מבני העיר הזדמן לשם והואיל בטובו למשוך בחבל ולהעלותו. בכל פעם היה אדם אחר מעלה את רבינו. לא פלא שיצאו אודותיו שמעות, שאין דרכו דרך בני אדם.

ברכת האילנות שהשתבשה

פעם בחודש ניסן, חיפש

בנסיעה אל הבעש"ט?

כשהגיע רבינו לשנתו השלש עשרה קיבל עליו שלא לירא משום דבר בעולם. במקביל לעלייתו הרוחנית החליט למלא את מאווייו הצפוניים, לנסוע אל הבעל שם טוב הקי! (מאורי האש). נפשו כמהה להתעלות בהיכלא קדישא, בידועו כי שם מקומו, שם ימצא את המבוקש לאש הגדולה הבוטרת בקרבו. הוא ביקש לנסוע ולזכות שמרן הבעש"ט יניח לו תפילין, אולם כסף לנסיעה לא היה לו.

התחיל רבינו ללכת ברגל. הדרך הלכה והתארכה, הרגיש הנער כי ימים רבים יחלפו עד שיזכה להגיע למעזיבה, והחליט לשוב לעירו (בכתבי ר"י שו"ב מופיע ג"כ שרבינו התחיל לילך לבעש"ט, אמנם בתקופה מאוחרת יותר, וז"ל: פי"א התיישב לילך אל הבעש"ט והתחיל לילך, אח"כ התיישב שבמרחק רב כזה יתבטל מעבודתו, וחזה ובערך ב' שנים אח"כ הלך עוד הפעם, ושמע באמצע הדרך שנסתלק הבעש"ט, והבין שאין מקומו אצל הבעש"ט, ונסע להמגיד).

נראין השנים

האמנם רבינו לא היה אצל הבעש"ט כלל? נכדו הרה"ק הי"בית אהרן מקארלין זי"ע אמר פעם בלשון קדשו: מיר האבין גישט בקבלה צו ער איז גיווען ביי דעם בעש"ט הקדוש, וועדליג דיא יאהרן און אזא מענטש - זעהט אויס אז ער איז יא גיווען, (=איך לנו ידיעה בקבלה שרבינו היה אצל הבעש"ט, אך בהתאם לשנות חייו, ולפי דרגתו הנעלה, הוא מן הסתם היה אצלו), [הבעש"ט נפטר בשנת תק"כ, בהיות רבינו בן כ"ד שנים].

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הסטירה המצלצלת והדוממת שהולידה את האור הגדול

ועוקב בעינים קמות אחר רבי יעקב הפוסע מעדנות בין הספסלים. ניכר כי עוד דקות ארוכות תחלופנה עד שהלה יגיע אליו ויגיש לו סוף סוף את המחזור והתהלים. חמתו בערה בו עד להשחית, הוא עזב את מקומו וניגש אל רבי יעקב: "כמה זמן, כמה?" גער בו לעיני כל המתפללים. הוא לא עצר ברוחו, וסטר לרבי יעקב על לחיו.

דממה השתררה בבית המדרש. רבים השפילו מבטם מפחד ומבושה. היתכן? אצלם, בקהלם, בתוך בית המדרש, בתחילת יום הכיפורים, קודם 'כל נדרי' - יפגעו בשמש פגיעה כה חמורה? היאך זה הגיע האיש לדרגה כה שפלה?

סקרנות ומתח אחזו בנוכחים: מה יעשה רבי יעקב? כיצד יגיב? רבי יעקב, מיהר אל פינת בית המדרש, ליד התנור העשוי אבנים אדומות, מקומם הקבוע של אחרוני הקהל, עניי ישראל. הוא פנה אל הקהל הקדוש בקול נכנע, ואמר: "רבותי, עלי לקבל נזיפה. אני גרמתי לכך שיהודי יגיע לכלל כעס לפני 'כל נדרי', בו בזמן שכל אחד חייב לרצות ולפייס את חברו. לכן, אני מבקש שיתירו לי את הנזיפה".

בעוד הקהל משפשף עיניים בתימהון, התעורר בשמים רעש גדול. רבי יעקב, האיש שעשה מלאכתו נאמנה יכול היה להחליט שהוא מוותר על הפגיעה, מבליג ושותק, גם אז היה ראוי הוא לכל שבח. אך לא. רבי יעקב הגדיל לעשות, לא די שלא רגז על הגביר, אף קיבל את סיבת חטאו של הפוגע. באותה עת נתעוררו עליו רחמי שמים, ומלמעלה הכריזו: בגלל הדבר הזה יוולד לרבי יעקב בוז השנה בן זכר שיאיר את עיני בני ישראל. ואמנם, בשנת תצ"ו נולד לרבי יעקב זצ"ל בן זכר ונקרא שמו בישראל אהרן, הוא רבי אהרן הגדול זכר צדיק וקדוש לברכה זיע"א.

בכתבי ר"י שו"ב מובא סיפור זה בגרסא שונה מעט:

ר' יעקב ז"ל הי' שמש בבהמ"ד בעיר יאנווא שאצל פינסק ושימש גם כבעל תפילה. פעם, בליל יום הכיפורים, בעת עומדו לפני העמוד האריך מאוד בתפילת הלחש. כל המתפללים כבר סיימו את תפילתם ורק הוא עומד עדיין. כשגמר את תפילתו הארוכה ניגש אליו גביר אחד מראשי הקהל, וסטר לו על הלחי: "איך אתה מעזי להאריך כל כך בתפילתך?" - צעק

עליו - "וכי כל הקהל צריך להמתין רק בגללך?". ר' יעקב לא ענה כלום. הוא הלך למקומו בחזרה ג' פסיעות והתחיל לזמר "יעלה"...

אחד מנגידי העיר פינסק, חש כי גדלות עצומה יש בהתנהגותו האצילית של ר' יעקב, הבלגה שכזו היא מעל לדרגת אנוש. ברוב התפעלותו, עלה אל ביתו של ר' יעקב אחר יוה"כ, ובקשה בפיו: "מכור נא לי את הסטירה שקיבלת, חפץ אני בזכות ההבלגה שלך!".

אם חשב הגביר להיכנס למשא ומתן כלשהו, הוא התבדה עד מהרה, רבי יעקב לא הביין כלל מה הוא סח: "האמן לי שאין לי מה למכור" - הבהיר רבי יעקב - "עוד לפני שחזרתי לעמוד מחלתי לו מחילה גמורה, בלי שום תרעומת כלל. הן וודאי הוא שאין זה מן היושר שכל הקהל ימתנו עד שהשמש יסיים להתפלל"---

העיירה יאנווא הסמוכה לפינסק. זכתה בשמש מיוחד במינו. רבי יעקב. מהצדיקים נסתרים היה. איש לא ידע את אורחותיו, שיחו ושיגו. הוא נראה כיהודי פשוט, הולך בצידי דרכים, ועושה את עבודתו באמונה. מכבד את בית המדרש ביראה ובאהבה, ומיטיב את הנרות. בני קהילתו ידעו להעיד כי אכן, שקוע בשרעפים הוא השמש שלהם. ניכר שראשו עסוק בעניינים סמירים. עיניו למטה לארץ- וליבו למעלה. עובדה. בעת שהוא ממלא את הבזיך להדלקת הנר בבית הכנסת, עומד הוא בדבקותו בבורא יתברך, ורוב השמן נשפך לו ליד הנר. בית הקיבול עצמו נותר כמעט ריק...

בני קהילתו הבחינו בעוד פרט. רבי יעקב היה בקי גדול בפיוט. הוא ידע לנגן היטב. לחן קולו ותחן תפילתו עוררו את הלבבות לתשובה ולהשתוקקות לקרבת אלקים, והוא התמנה אחר כבוד לבעל תפילה. העובדה כי עומד הוא לפני העמוד לא הביאה אותו לגבהות כלשהי חס ושלום. גם בעת אשר קיבל סטירת לחי מצלצלת, אשר עוד ידובר בה, לא זכר כי קיבל מינוי נכבד, להיות שליח ציבור, אך היטב זכר כי שמש הוא, ואל לו לעכב את הקהל...

מה שאותו ציבור לא ידע, כי העונג מתפילתו התמה של ר' יעקב, לא נבע רק מקולו הנאה או מכשרון חזנות גרידא. היה כאן עומק לפנים עומק, ורבים פנימיים הידועים לידועי ח"ן. אחר פטירתו נמצא בין חפציו ספר "עץ חיים" כתוב בכתב יד. בסופו נכתבו הערות שכתב רבי יעקב עצמו, מה שמעיד כי הוא למד את הספר לעומקו, ושביליה של תורת הקבלה היו נהירים לו היטב.

שושלת עתירת יחסין נמשכה ממנו עד לדוד המלך ע"ה. השמות - חלקם ידועים ומפורסמים, וחלקם עלומים. בן גינו הרה"ק רבי אשר - אדמו"ר הצעיר מסטולין זי"ע אמר פעם: קבלה היא ביד, כי כל אבותיו הקי' של רבינו זי"ע עד דוד המלך ע"ה היו צדיקים נשגבים. שבעה דורות של צדיקים גלויים, ושבעה דורות של צדיקים נסתרים. וכאמור אף רבי יעקב, היה מן הצדיקים הנסתרים.

רבי יעקב חי את חיי הסמירים עם מחברתו בקדש, הרבנית מרת פערל ע"ה, על שמה אף נקראת משפחת רבוה"ק של קארלין בשם פערלאו. היא היתה אחותו של החסיד הנגיד, מנכבדי העיר פינסק, רבי מאנעלע מקארלין זצ"ל, שהיה מקורב אל המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע.

בני הזוג, רבי יעקב ומרת פערל, עבדו את בוראם בכל כוחם. פרנסה היתה בצמצום, אך הם לא התלוננו. די היה להם בכך שיש מאכל לשובע נפשם. רק דבר אחד העיב על אושרם. ביתם ריקם היה. הם ייחלו לבן.

-

לבן עוטר את הכל. טליתות פרושות וקיסטלאך צחורים. תחילתו של היום הקדוש, יום הכיפורים, קודם "כל נדרי". רבי יעקב השמש מסתובב בין המתפללים ומחלק לכל אחד את המחזור המיוחד ליום כיפור ואת ספר התהלים.

רב יעקב עובר מאחד לאחד, מבחין שאינו מחליף בין מחזורו של זה לסידורו של זה. הכל מתכוננים בסידורין לתפילה המרוממת, אך לעשיר נכבד מתוך הקהל אצה הדרך. הוא ממתין למחזורו בקוצר רוח,

חיים וקיימים

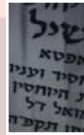
לנאמנים וילידים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החידות והפרסים ממשין בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל המויתיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שלווחה 0

התשובה לפרשת תזריע גליון 75 -

הרה"ק בעל 'אוהב ישראל' מאפסא זי"ע הטמן במעייבו ליד ציפון הבעש"ט הקי'

והשבוע:

מי הצדיק?

מתי נסתלק?

והיכן נטמן?

בין כל הפותרים עד יום שני פרי קדושים תוגרל השבעת תו זיכוי לרכישת ספרים ע"ש 50 ש

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

הספר תורה של לודמיר

בכתיבת ספר תורה שיוכנס בעז"ה להיכל הקודש בבית המדרש הנבנה זה עתה בלודמיר. לרבים המבקשים לזכות ולקחת חלק בספר תורה של רבינו. ניתן לפנות להנ"ל ב: 05276-83002

במקביל לנכתב אודות גוויל ספר התורה שנמסר לרשותנו. הננו בזאת בבשורה טובה כי הוחל בכתיבת ספר תורה חדש עבור הכנסת האורחים בלודמיר, וזאת לאור התגייסותו הנמרצת של האברך הרב יואל צבי איצקוביץ שליט"א, אשר זכה להיות ממשתתפי הועידה ב"ז שבט, ושם קיבל על עצמו לזכות

רוצה לקבל את העלון במייל?
שלח הודעה ל-
A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון
מוזמן להתקשר
לקו לודמיר 02-30-111-22 שלווחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו
מעיר לונדון יצ"ו
לזכותו ולזכות משפחתו,
ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר
איריס נועה בת סוליקה
וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם
להצלחתם, ברוב נחת ושלוה